

УДК 338.7

Грушицький О. – ст.гр. МІ-23

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Дячун О.Д.

Актуальність антимонопольного законодавства сьогодні є безперечною, оскільки щодо його порушення постійно проводяться справи, деякі з яких набувають неабиякого розмаху.

Необхідність постійного вдосконалення цього законодавства пояснюється тим, що фірми-порушники знаходять щоразу нові шляхи, щоб зробити свої антиконкурентні дії або монопольне становище законними.

Процес монополізації економіки має негативні наслідки, тому державі потрібно вести активну антимонопольну політику.

Реальне завдання антимонопольної політики полягає в тому, щоб поставити діяльність монополії на державний контроль, виключити можливість зловживання монопольним становищем.

В Україні єдиною монопольною службою держави, крім самої держави, є Антимонопольний комітет України.

Але все ж таки, на думку спеціалістів, для нашої країни питання антимонопольної політики є надто новим та незвичним. Сьогодні надмірний рівень монополізації не тільки зберігся з минулих років, а й певною мірою навіть збільшився, оскільки держава протягом останніх років, послабивши контроль за виробником, своєчасно не впровадила механізм його обмеження шляхом створення умов і підтримки конкуренції.

Основним змістом сучасного етапу антимонопольної політики в Україні є захист уже створеного конкурентного середовища, підвищення ефективності функціонування існуючих конкурентних відносин. В Україні на сьогодні створено законодавчу базу й організаційні засади здійснення ефективної державної конкурентної політики і тому питання з обмеження монополізму, підтримки та розвитку економічної конкуренції мають бути й надалі важливим елементом економічної політики держави.

Але в українському законодавстві існує дуже багато прогалин і недоліків, які можна було б усунути, просто проаналізувавши джерела антимонопольного законодавства інших держав. Однією з таких прогалин є майже нерозвинуте законодавство щодо монополій у міжнародній торгівлі. Тобто антимонопольне законодавство розвинутих країн світу поширюється на компанії самої країни та іноземні компанії, діяльність яких має прямий, суттєвий і передбачуваний у недалекому майбутньому вплив на комерцію цієї країни. Антиконкурентна дія територіально може відбуватися як у певній країні, так і за її межами.

Одним із великих недоліків українського антимонопольного законодавства є визначення монопольного становища, а саме термінів, у яких має визначатись це становище.

Органом, який має забезпечувати нагляд за дотриманням антимонопольного законодавства в Україні, є Антимонопольний комітет України. Антимонопольний комітет України вже зробив перші кроки до нормалізації ситуації за цими проблемами, однак йому ще потрібно вжити рішучих заходів одночасно з удосконаленням антимонопольного законодавства.